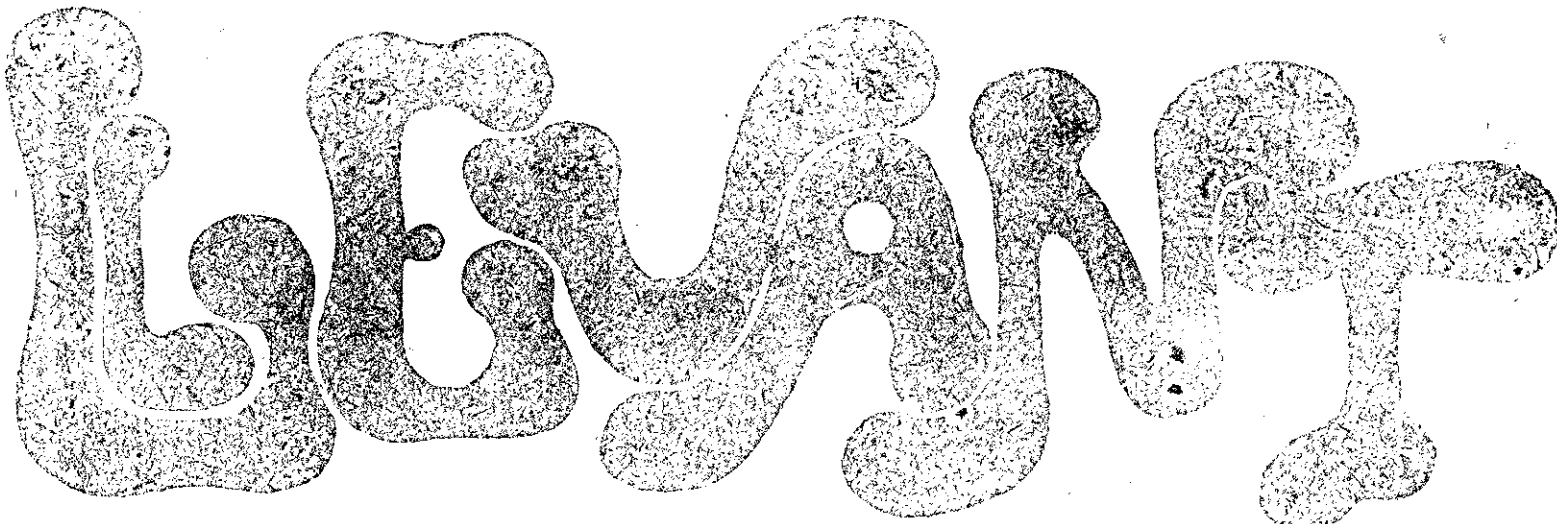

PREUS

Un trimestre . . . 1'50
Any . . . 7'00
Anger Id. . . 10'00

Número solt: 10 cts.

Redacció i administració
Quatre Cantons, 3
(ARTA) Mallorca

SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

El feixisme italià

II

LA ITALIA DE 1920

Per a comprendre la immensa força del feixisme italià i el prestigi dintre d'ella del govern de Mussolini, prop dos anys després de la seva arribada al poder, n'hi ha prou en contemplar la immensa transformació que ha sofert la d'abans a després del triomf del feixisme. I aquesta contemplació no pot limitar als aspectes materials i externs de la vida italiana, sinó que s'ha d'extendre on la transformació ha estat major: a l'estat del esperit del poble italià a ço que en podríem dir la moral col·lectiva de la nació italiana. Jo he tingut ocasió d'examinar-los de prop, en visió directa, els dos moments més de la vida d'Itàlia abans i després del triomf feixista. Vaig visitar Itàlia en l'embre de 1920, quant tota la descomposició nacional culminà en l'ocupació comunista dels Municipis i les fàbriques, davant l'abstenció potent del Estat i de la covarda resignació de la burgesia. I vaig visitar-la de nou, en mars d'aquest any, en vigília de les eleccions en què tot un poble es d'entusiasme i d'agraïment, es preparava a consagrar amb un plebiscit el triomf, no una il·lusió i una esperança, sinó la realitat tangible d'una obra complerta.

En setembre de 1920, Itàlia presentava tots els símptomes, immediatament recursors, d'una revolució demagògica, una descomposició anàrquica, tant a l'ordre polític, com en l'ordre social. La visió de la Rússia soviètica venia a tots els esperits en parlar aleshores de la situació d'Itàlia. Els observadors atents i coneixedors de les coses veïen per Itàlia una commoció pitjor de la que havia passat Rússia: el comunisme que triomfava a Itàlia era menys formatiu, més anàrquic, que el comunisme Rus; no tenia un programa ni guia; era una explosió de rancúnies i de pessimismes que no dirigia ningú, semblant a la inundació d'un torrent que lava o de les aigües pestilents d'una claveguera rebentada.

La bandera roja onejava en les fàbriques i en les cases comunals del Centre i el Nord d'Itàlia. La producció industrial anava estingint-se; els ferrocarrils, aquest servei complex i delicat com cap altre en que la disciplina i la jerarquia són més necessaris que els rails i les locomotores, funcionava anàrquicament, regit per un persona indisciplinat que no reconeixia cap autoritat ni cap jerarquia. El govern, que encara existia de nom, s'havia eclipsat per complet: ni reprímia, ni aprovava; estava absent. No es veien oficials, ni soldats, ni guardies d'ordre públic; o s'amagaven, o sortien vestits de paisà, disfressant curiosament llur caràcter i tot símbol d'autoritat: un uniforme, una creu, tota insígnia que representés el principi d'autoritat o portés un recort de la guerra—d'una guerra victoriosa—finida feya més de dos anys!—guanyava l'escarni o l'agressió a qui l'exhibia.

I l'acció revolucionaria triomfant, que ningú s'atrevia a contrariar ni a criticar, no tenia cap, ni direcció; innumbrables comitès, on predominaven els més violents i els més incompetents donaven ordres; la iniciativa espontànea de la plebs italiana les executava a la seva manera, aportant-hi les virulències del seu temperament, i els impulsos de les seves rancúnies col·lectives i de les seves venjances personals. On era, què feia, què pensava, la burgesia italiana, la intel·lectualitat italiana, els homes de seny, els que no havien perdut el sentiment de patriotisme i l'instint de conservació? Eren a casa; no feien res... i pensaven que no hi havia res a fer: a tot el més a què arribaven, dintre de la llar o el recó d'un cassino o d'un restaurant, parlant baix perquè no els sentís el cambrer o la criada, era a parlar mal del govern.

Les organitzacions feixistes que feia més d'un any havia creat Mussolini, amb aire revolucionari, però amb l'esperit intensament patriòtic i amb un

fort sentit d'autoritat i jerarquia, semblaven haver sigut submergides per la inundació comunista. Les escuadres feixistes que uns mesos abans plantaven cara als comunistes i defensaven la guerra i proclamaven les glòries del exèrcit i l'honor del uniforme, semblava que la terra se'ls hagués engolit. Què feia, què deia què pensava Mussolini? No feya res, ni deia res... i jo arrib a pensar si el seu esperit revolucionari i fortament dinàmic, consumit per la febre d'acció i el desig de comandament, no miraria amb simpatia les audàcies comunistes i qui sap si pensava que aquell moviment necessitava un cap i que bé podia ésser ell el cap que faltava a aquell moviment. Jo espero que algun dia Mussolini ens explicarà la seva abstenció, en obres i en paraules, en aquells moments de l'allau comunista, i, si es ben cincer, crec que confirmarà les meves sospites, amb la qual cosa—com veurem un altre dia—no es desdibuixaria en el més mínim la seva personalitat en lo que té de més fort i característic.

I tot aquell espectacle era possible, perquè l'expressió violenta d'un procés anàrquic que minava la nació italiana tota la nació italiana de l'endemà del armistici. La decepció de la victòria de què parlaré després, en lloc es sentí tan ràpidament i amb tanta intensitat com a Itàlia. I la decepció de la victòria produí en totes les classes socials singularment en la burgesia, l'odi als aliats, l'odi a la guerra, l'odi al Estat. Decepció el poble italià en les seves il·lusions nacionals i davant l'ensorrament de tots els mites democràtics i humanitaris que havien proclamat els aliats... i que ells mateixos havien acabat per creure, es trobà sense el contrapès d'una compensació espiritual davant la realitat de totes les misèries i de tots els sufriments materials que, com róssec maleït, havia deixat la guerra. I en un cos social en que sols bull el descontent i el pessimisme; en que sols coven desencants i rancúnies; en que no es senten més que dolors i ferides sense el balsem consolador d'una il·lusió i d'una esperança, el virus de la anarquia s'hi escampa amb facilitat i no troba aturador. Així explica la virulència i l'extensió de l'explosió comunista italiana i ja manca total d'una

resistència, l'eclipse complet del instint nacional i del esperit de conservació que sofria en aquells moments la societat italiana.

En la seva vida econòmica, la situació d'Itàlia era desesperada: la crisi de les indústries de guerra que havien pres un fantàstic desenrotllament, es deixava sentir amb intensitat creixent, fent frontollar les majors fortunes i les més sòlides institucions bancàries. Les indústries propiament nacionals, aquelles que ja existien i eren pròspères abans de la guerra, sofrien la crisi universal, accentuada a Itàlia per la indisciplina i la manca de rendiment dels obrers.

La balansa comercial es saldava amb dèficits paorosos, car, en cessar els artificialismes econòmics de durant la guerra, continuava la importació de productes estrangers que no venia compensada amb cap augment de l'exportació italiana.

I el pressupost del Estat no cobria amb impostos més que la meitat de les seves despeses: l'altra meitat es cobria amb emprèstis i amb bil·lets de Banc.

El preu polític del pa, el pa pagat a mitges del Estat i el consumidor, i que per si sol, duia la hisenda pública a la ruïna, no hi havia govern que s'atrevis a tocar-lo davant el veí comunista: un que ho havia intentat, havia pagat l'intent amb la seva vida. I els telèfons i els ferrocarrils donaven un pèssim servei al públic, li costaven al Estat sumes fantàstiques sense que el govern tingués força per augmentar les tarifes i reduir el cost de l'explotació esdevingut enorme pel nombre fabulós i els salaris crescuts del personal.

La moneda italiana, expressió sintètica de la vida econòmica i financiera del país, anava rodolant cap a l'abim, produint-se el fenomen, que amb esperit d'inconscient demagògia s'anomena la vida cara, quant no és altra cosa que la conseqüència fatal de la desvalorització monetària.

I, en política exterior, Itàlia havia quedat reduïda a la categoria de potència de tercer ordre. Exclosa pràcticament, de les deliberacions de la Conferència de la Pau enemistada amb França, sense haver guanyat ni la

simpatia ni el respecte d'Anglaterra odiada de Grecia i de Iugoslàvia, les petites potències limítrofes, es trobava en una situació pitjor a la que tenia abans de la guerra, quant fets el paper de parenta pobre dintre de la Triple Aliança. Els somnis imperialistes de durant la guerra tots venien a terra: A l'Atlàntic els contrariava Iugoslàvia; al Orient, els impedía Anglaterra; al Mediterrani, lo paven amb l'hegemonia de França.

Fracàs, impotència a l'exterior; anarquia i pessimisme al interior: aquest era l'espectacle que oferia Itàlia a la tardor de l'any vint.

H. CAMBO.

Elecció de Batle

En la darrera sessió del Ajuntament D. Francesc Ferrer va presentar la dimissió del carreg de Batle i li fou admessa. Queda encarregat entretant el 1er. Tinent D. Pere Amorós, el qual convocà el Ple per diuenres a les 10 a fi de procedi a l'elecció del nou batle.

S'havien fet moltes conjectures sobre qui seria l'elegit i amb sorpresa de molts heu fca per unanimitat D. Miquel Morey Romanies (a) Escold.

Donades l'actitud indiscutible i l'esperit emprendor, de tohom reconegut, del nou Batle se espera d'ell una bona gestió a favor dels interessos de la localitat.

Sempre nos hem posat a disposició i al costat de l'autoritat a fi d'enrobus-tirla en lo que de noltros dependesca i en la present ocasió, heu feim també. Si Deu ho vol, anirem a fer una intervista amb ell per conecre el seu programa una vegada que haja tengut temps de formar-lo. Per de pronte, li donam la més coral enhorabona i que sia el seu sacrifici, a benefici de la nostra població.

DE CAPDEPERA

S'està preparant per sa festa de Calarratjada al gloriós Sant Roc. Aquest dia és el senyalat pel sorteig de la casa que s'ha de rifar, sobre la qual com

se sap, els diners que se recuiràn de la rifa han de servir per la construcció d'una iglesia tant necessaria an aquella barriada; porque ara d'estiu, és impossible agombarse en la capella. Es necessari que tots fassem un esforç per voler-la pronte acabada.

Aquesta colònia ja se troba a la plena d'estiu: jants vegent-se molt animada. Es impossible contar els autos i camions que atravessen la nostra vila per anarhi.

En el Carregador també ja no heu cap casa que no tengui el seus habitants.

—Diumenge passat el camion de l'Amo'n Toni Ranché s'en anava carregat de passatgers a Inca per assistir a la corrida de toros, que com se sap no se va celebrar, i just devora Santa Margalida el camión se va parar sense poderlo fer partir. Passà per allà un jove amb una bixicleta i l'enviaren a cercar un camión. A la tornada posà-la bixicleta a damunt el camión i quant partia, el camión s'encengué cremantse part d'ell i també la bixicleta. Sort que no heu hagut desgràcies personals.

—An aquest més n'han nats dos; Juan Moyá Massanet fuy de l'amo'n Juan Tessà i Magdalena Comelles. Bartomeu Sureda Massanet fuy de l'amo'n Tofol Cruya i Francisca Petita.

S'en son morts dos: Antonia Proens Rosselló, i Catalina Llull Forteza.

S'en son casats quatre: Toni Font Mestre amb Margalida Bauzá Juan (a) Tacó.—Miquel Massanet Sureda (a) Pruna amb Antonia Ferrer Tous (a) Galla Baltasá Moyá Bauzá (a) Tasá amb Catalina Moll Sancho (a) Fereta; Lluçia Sirer Sureda (a) Rinyon amb Antonia Garau Fullana (a) Porreta.

Corresponsal

DE SONSERVERA

El dia 25 de juliol a Cala-Bona s'hi celebrà la festa qu'en aquella fetxa cada any s'acostuma Heu acudi una gentada imensa; el nostre poble quedà casi buit. Els autos de viatgers d'en teula i d'e Botó no s'aturaren en tot el capvespre de fer viatges. A les 7 del vespre heu tocà la banda de música dirigida per D. Juan Servera (a) de les Eres.

—El Metje D. Miquel Santandreu natural de Santa Margalida s'és establert a Son Carrió i la setmana passada anà a pendrehi possessor. Tot li sia enhorabona a ell i al poble i que hi puga estar molts anys.

—Dissapte a vespre morí sa

mestressa de Mestre Rafel (a) Llanterné. El diumenge a mig dia li feren l'acompanyada a la qual heu va assistit moltíssima gent. Deu doni a la familia molts d'anys de vida per pregar per la seva ànima.

—S'ha rebuda la noticia de que l'potecari Llanterné Sr. Aguiló que vivia a Palma morí asfixiat per gas. Acompanyam a sa familia amb el sentiment.

(Corresponsal)

**

NOTA RETRESSADA

L'ausencia del nostre Director a final de setmana fou motiu de quedar sense publicar la siguent nota que de Son Severa nos havia estat remesa, la qual traduïda deia: Diumenge dia 20 la Societat "Cultura Serverense" va organitzar una exposició de flors i plantes d'ornament, i sa festa de la flor a benefici dels pobres de solemnidad de aquest poble.

A pesar de les remors circulades de que no se celebraria, aquest acte se feu amb gran eixit. En ell heu prengueren part les simpàtiques i gentils senyoretas de la més distingida societat del poble serverí com son.

D.ª Catalina Pons, Antonia Lliteras, Catalina Llull, Maria Nebot, Maria Servera, Margalida Esteve, Maria Servera Nebot, Juana Massanet, Elisabet Servera, Maria Sancho, Elisabet Servera Barcelò, Catalina Nabot, Francisca aguilo, Maria Nebot, i Catalina Abraham.

Elles amb sos riures argentins i fent cas omís dels caràcters adusts, amb ma fina i delicada anaven posant les flors en els traus de les americanes i amb veua ugelical deien: una llimosna pels pobres.

Aplaudim a la comissió organitzadora de aquestes festes i en particular a les senyoretas que prengueren part activa en aquestes actes.

Un espectador

La casa de la Fortuna

(Continuació)

RAF.—Després de sa mort de mu mare, varem esser confiats a un carreter porque mos manás a ca un conço nostro que viu devora del puig Cenís; però es carreté amb s'escusa d'alleugerar es carro mos deixà abandonats amb s'equipatge a mitjan camí. I llavó sense sebre que fer hem venguts aquí a domanarvos caridat.

BER.—¿I qui'n és es vostro nom?

RAF.—A mi me diven Rafel i an es meu germà Tomás.

BER.—¿I es vostro llinatge?

TOM.—Es nostro llinatge...

RAF.—Calla, tu no't saps explicar. Es nostro llinatge es Farinelli.

BER.—De qué feien es vostros pares?

RAF.—Mon pare i mu mare eren mercadés pero després d'alguns anys de prosperidad, a causa d'anarlos malament un negoci deixaren es comerx. Mun pare morí de dolor a Pinerolo i mu mare de tant de patí miséria, mos maná allà a Moncallieri i allà trebayant de sol a sol i fent economies, mos pogué enviar a escola sens que mos faltás res mai mentres visqué. Però vingué es cólera i una de ses víctimes fou sa meva germaneta Na Justina. Mu mare l'assistí fins an es darrer baday; però llavó també se posá malalta i prest va morir i noltros així hem quedats a dins sa miséria. ¡Oh, mu mareta meval! Perqué mos heu deixats tant prest? Al menos desde'l cel protegimnos. (Els dos nins rompen en plors).

BER.—Molt conmogut! El gran amor que conservau per la vostra mare es senya que teniu bon cor. No passeu ansia. ¿Qui sap si sa Casa de la Fortuna no será una fortuna també per vltros? Alegria, manat'en aquets dos nins an el jardí i enviem an en Francesc i en Toni; diga-los que vui conversar amb ells una estoncia.

ALEC.—Ia está bé; aquest pic n'he feta una de condreta; anem.

ESCENA V.

(Bernat, Francesc, Antoni)

BER.—(Totsol)--- Vertaderament aquets pobres atlots inspiren compassió; ¡Quina desgràcia trobarse sense pare ni mare en aquesta edat tan tendre i tan perillosa! Abandonats a la ventura, ¿aont anirán a parar? Però es có me diu colque cosa i es có no sol mentir... Sa meva fia Na Lucrecia se va casar amb un tal Buonafine; desde Cenís se mudaren a Turín; sé qu'una temporada les anaren bé els negocis; però que después sa fortuna les girá s'esquena i desde llavonces res més he sabut d'ells.

(Seguirá)

RELLIGIOSES

PARROQUIA

Demá se ferá la Comunió general pels Associats a la Congregació del S. Cor de Jesús.

El decapvespre continuació dels novenaris a S. Salvador,

Dimecres i dijous festivitat de St. Salvador se celebraran les funcions que en el lloc oportiu s'indiquen.

CONVENT

Avui i demà seguirán les solemnes Coranta-Hores que comensaren ahir en aquesta Iglesia. Tots els actes revesteixen gran solemnidad. Predica el Tríduo el Rt. P. Bartomeu Pons. Demà se ferà la conclusió haguent-hi Ofici amb sermó i el vespre processó i Reserva. Ha assistit molta gent a guanyar el jubileu de la Porciúncula.

VESTICIÓ DEL HÁBIT FRANCISCÀ

Diumenge passat dia 27 en l'església de St. Antoni de Pádua s'hi celebrà la vestició del hábit de St. Francesc a cinc postulants; Dos cristes que foren Fr. Juan Gayá i Fra Pau Tous. Aquest darrer fill de pare artanenc que's l'il·lustrat Mestre nacional de Lluchmajor D. Pere Tous al qual felicitam coralment.

Tres llecs: Fr. Jaume Sampol Fr. Pere Miralles i Fr. Sebastià Adrover.

Feu l'imposició el M. Rt. P. Provincial Fr. Bartomeu Salvà. Acabat l'acte tan important, fou servit un refresc a ses famílies. An aquestes, a la Rda. comunitat i als novicis sia enhorabona.

Festes de St. Salvador

A conseqüència del estat, casi es pot dir d'niterinidat del Batlle cessant D. Francesc Ferrer i de l'incertitut en que's trobaven els demés de la Comissió Permanent de si o no seguirien formant part de la mateixa, fins a última hora no s'ha constituïda la comissió encarregada de la organització de les festes de St. Salvador i davant la premura del temps únicament podran celebrarse les festes en la forma tradicional, que ve a ser el com segueix:

El dissapte dia 5—Dematí capta general per la vila.

Al horabaixa solemnes Completes.

A les 10 del vespre Revetla. En ella s'amoliará desde la plassetta de St. Salvador un castell de focs artificials. Amenisarà l'acte des del terradet, la banda Filarmónica Massanet.

Dia 6—El matí a les 10 i mitja

Acompanyada de la Comissió i Ajuntament al Ofici. Aquest se celebrará a les 11 amb tota solemnidad cantant-se una missa a veus per un chor nutrit. Predicarà l'elocuent orador sagrat el P. Caralt de la Missió.

A la 1 corregudes en el Cos per homos atlots i bisties.

A les 6 Completes a St. Salvador música an el Terradet i Ball de la Cisterna.

El vespre Música i focs artificials a la Plassa del Conquistador.

Dia 7—El matí a les 10 i mitja acompanyada al Ofici que se dirá en l'Oratori de St. Salvador avon predicarà

També se cantarà una missa a veus.

A la 1—Corregudes an el Cos.

A les 6—Ball a Sa Passa del Conquistador i cucanyes ala Plassa Veya.

A les 10 i mitja música a la plassa del Conquistador.

NOTA.

Pot esser que amb l'entrada del nou batlle s'afegesquen o se canviïn alguns números dels dits.

REGISTRE CIVIL

MATRIMONIS

Dia 26 Se casaren Antoni Servera Massanet amb n'Elisabet Sureda Miquel.

NAIXEMENTS

Dia 16—Catalina Ginard Quetglas.

Dia 21—Miquel Juan Ginard.

MORTS.

Dia 28—Maria (a) Vives Femenias (a) Cuanillas, casada, de 19 anys d'endocarditis.

Dia 29—Bárbara Genovard Estrany (a) Confit de 4 anys de Sa Colonia, de meningitis.

Dia 31—Ramón Ferrer Vives (a) Toro de 82 anys casat, d'angina de pit.

DE CA NOSTRA

Meteorologia

Sembla casi per demés dir que fa calor; an aixó tothom heu sap. No obstant poden dir que equesta setmana no l'ha fet excessiu.

Estat sanitari

No heu ha epidemies, colca gástrica i els malalts correns.

Operat

D'un flemón a sa ma, que presentava mal aspecte fou operat en la clínica del Dr. Ferrando de Palma, el medge de aquesta localitat i bon amic nostre D. Sebastia Blanes Sancho. Ajudaren al Dr. Ferrando el pare i el germá del pacient els medges Srs. Blanes. Mos hem enterats amb satisfacció que la operació va anar bé i de que la malaltia du bon curs, de lo qual nos alegrem i li desijam pronta i total curació.

Viaticada

Heu fou dijous, la mare de l'Amo'n Toni Antith (a) Puix del carrer Curt. Deu l'assistesca per la part més convenient.

Beuvenguda

La donam a les distingides famílies de D. Francesc de P. Massanet i de D. Josep Sureda Massanet que han vingudes a passar la temporada estival.

També la donam a D. Amador Pons (a) Sollerí que arribá apuesta setmana passada de la República Dominicana aont resideix per passar una temporada amb sa familia.

Mort repentina

Dia 31 al matí se tocà un Extremunció; fou per l'amo'n Ramon Toro del carrer de la Puresa que'l dia abans havia anat a espolsar metles. Se colgá ben bo i de matinada el trobaren mort dins el llit. Havia estat algunes vegades retgidor de part de l'Associació Obrera. Aquesta assistí amb sos fanals a l'acompanyada.

Pelegri

El día de St. Jaume trescá pe nostre potble el pelegri Adeodat M.ª Pilar, polac que pelegrinetja per varies nacions i capta per el seu sorteniment f el sobrant per les Missions. El vespre doná una conferencia en el Teatro Principal a la qual heu acudi molta gent; s'havia anunciada permedi de pregó.

Desti

El Tinent Coronell d'Estat Major D. Valenti Massanet, natural de la nostra vila, de disponible a Balears ha estat destinat a Girona.

NOTABLE CONFERENCIA

Diumenge dia 27 la doná en el Centre de Lectura davant selecte auditori el Capallá del Regiment d'Inca Rt. D. Juan Arjona la cual fou molt aplaudida per la concurrencia. Dificultats de compaginació nos impedeixen molt a pesar nostre, de publicar-ne—avui l'extracte qu'en feu el nostre col·laborador Sr. X, el qual será publicat en el pròxim número.

Tampoc nos hi ha cabut un article biografic d'en Angel Guimerá que hourá d'anar també en el qui vé.

MERCAT D'INCA

Bessó a 151'00 quinta
Blat a 21'50 sa cortera
Xexa a 21'00 • • •
Ordi mallorquí a 12'00 • • •
• foraster a 11'50 • • •
Civada mallorquina 12'00 pts. id.
• forastera a 11'50 • • •
Faves cultores a 35'00 • • •
• ordinaries a 26'00 • • •
• pel bestiar a 36'00 • • •
Mais a 36'00 • • •

A ÚLTIMA HORA

La Comisió de festes amb el nou Batlle, vol encara organitzar unes BONES FESTES.

S'está arreglant un ampliació del programa en la qual heu entren unes CARRERES EXTRAORDINARIES de campionat regional xiclista i pedestre amb premis importants.

També se projecta una gran PARTIDA DE FOOTBALL entre dos TEAMS dels més importants de Mallorca; igualment una TIRADA DE COLOMINS (p tchon) i altres números d'atracció.

Se gestiona la tenguda de trens extraordinaris.

ORTOGRAFIA MALLORQUINA

Folleto de gran utilitat. El Servirem a tothom qui el demani a 0'75 pts. exemplar 7'50 pts. dotzena

CANSONETES MENORQUINES

Es un aplec de cansonetes populars recollides per n'Andreu Ferrer a Menorca. Van ben classificades i amb profusió de notes — Es un volum de 199 planes.
Preu 2'50 pts.

RONDAYES DE MENORCA

Precedides d'un estudi de les particularitats dialectals del menorquí. Amb sa lectura s'hi poden passar algunes

vetlades ben alegres.
Un volum de 229—XXIX planes.
pts.

RONDAYES MALLORQUINES

d'en Jordi des Recó. — N'hi ha vuit toms publicats i tots les trobareu en la nostra llibreria a 2 pts. tom.

LA CUINA MALLORQUINA

Llibre del Coc i de la cuinera. — Indispensable a totes les famílies de bon gust. Se ven també aquí. Llibreria escolar i religiosa Artá.

Periódicos i Revistes

A qualsevol interèssu una de les sigüents revistes s'hi po suscriure en aquesta llibreria.

TRESOR DELS AVIS

Revista folklorica balear—Preu 3 pts any

D'ACI I D'ALLÀ

Surt mensualment a Barcelona. Molts de gravats i treballs científic i literaris. Preu 1'25 pts. cada mes.

REVISTA D'AGRICULTURA

Surt cada 15 dies, a 1 pts cada mes

ECONOMIA I FINANCES

Surt quinzenal a 1 pts al mes.

Les servirem a qui les demani

EL CONSULTOR

DE LOS BORDADOS

Edició econòmica: 9 pts. any. Edició de luxe: 15 pts. any.

L'ALMUDAINA

Diari de Palma. 2 pts mensuals.

LA VEU DE CATALUNYA

Preu: 2'50 cada mes.

LA VANGUARDIA

de Barcelona: 7'50 pts. trimestre.

BATXILLERS

S'han publicats uns *Apuntes de Geografia General i de Europa* que contesten al programa d'aquesta assignatura en l'Institut de Palma. Sols valen dues pts. Son de molta utilitat al estudiants

SERVICIO DE CARRUAJES DE BARTOLOMÉ FLAQUER (A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Capdepera y Calarratjada de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones a terme días.

PLASETA DE MARCHAND.

PAL-LAS

Unic diccionari espanyol enciclopèdic manual il·lustrat en cinc idiomes: espanyol, francès, anglès, aleman, italià, Edició 1924.

Preu 12 pts.

EL ABOGADO POPULAR

Set magnífics toms enquadernats. Se servirà tota l'obra d'un cop i pot pagar-se a plassos mensuals de 10 pts.

Preu 125 pts. (Sense el port)

ENCICLOPEDIA ESPASA

El millor diccionari del món. Conté: cent milions de paraules, deu mil biografies i un milió de ressenyes bibliogràfiques.

Se pot adquirir a plassos en la nostra llibreria.

Ensaïmades i panets

En lloc se troben millors que a la

PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

D'EN

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobaren sempre pans, panets, galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pasticeria.

TAMBE SE SERVEIX a DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG

Carrer de Palma 3 bis. ARTA

GRANDES ALMACENES San José

DE

Vda. Ignacio Figuerola

HOY, COMO NADIE

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Unicos almacenes que tienen en grandes existencias

TODLO QUE SE REQUIERE PARA

VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217 i Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

ALMACENES MATONS

DE

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39 al 49

Palma de Mallorca

SASTREIA PARA SEÑORA Y CABALLERO
ARTICULOS Y NOVEDADES PARA VESTIR
DE TODAS CLASSES

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48—ARTA

S'ES OBERTA FA POC. TOT ES NOU I LLAMPANT. SERVICI ES MERADISSIM

prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

¿Voleu estar ben servits?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

te una Agencia entre Artá i Palma i hei va cada dia.

Serveix amb prontitut i seguredat tot classe d'encàrregs.

Direcció a Palma: Harina 38 An es costat des Centro Farmacèutic.
Artá Palma n.º 3

Si volen menjar bo i llegítim

Oli d'oliva

dirigiu-vos a

D. JUSEP PINA

Quatre Cantons, 8-ARTA

Te olis de primer i segona classes a preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litres a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

Disponible